TOIMINTAKERTOMUS

2018

Sukellusseura H2O ry on Sukeltajaliiton suurimpia seuroja. Vuonna 1979 perustettuun helsinkiläiseen seuraan kuuluu noin 200 jäsentä, joista arviolta neljäsosa on naisia ja 30 junioria. Seuran toiminta-ajatuksena on sukellustaidon ja -tekniikan sekä uintiharrastuksen kehittäminen turvallisesti ja mukavasti hyvässä seurassa.

H2O:lla on erittäin aktiivinen junnutoiminta, monipuolinen kaasun täyttöasema, hyvin varusteltu sukellustukialus, aktiivinen valokuvaus- ja videojaos sekä ammattitaitoinen viranomaisyhteistyössä toimiva meriarkeologiajaos.

Seura luo jäsenilleen puitteet sen mahdollisuuksien mukaan edesauttaa kaikkea sen jäsenten harjoittamaa turvalliseen sukellukseen liittyvää toimintaa. Seuran toiminta pohjautuu aktiivisiin seuratoiminnan mahdollistaviin jaoksiin, jotka järjestävät kaikille seuran jäsenille avointa toimintaa.

Kuva: Timo Laaksonen

PUHEENJOHTAJAN KATSAUS 2018

Sukellusseura H2O:n 39. toimintavuoden aikana toiminta jatkui aktiivisena ja seuran jäsenet osallistuivat vuoden aikana lukuisiin sukellustapahtumiin Suomessa ja ulkomailla.

Keväällä sukellustoiminta alkoi perinteiseen tapaan laitesukelluskokeilulla ja peruskurssin allasharjoitteilla sekä uimahallivuoroilla seuran jäsenille. Säiden lämmettyä Dekon kevätkunnostus saatiin käyntiin ja hoidettiin aluksen telakointi ennen varsinaisen sukelluskauden alkua. Kesällä Deko reissasi pääasiassa Hangon suunnalla ja vieraili jokavuotiseen tapaan Utössä syyskuun alussa.

Kaasuntäyttöasema toimi vuoden ajan normaalisti, tosin syksyllä kompuralla oli muutaman viikon huoltokatko ja siihen saatiin tehdastakuuna uusi varaosa. Edellisvuoden aikana rakennetut seoskaasujärjestelmät olivat kovassa käytössä vuoden aikana ja palvelivat seuran virkistys- ja tekniikkasukeltajia.

Koulutustoiminta oli vuoden aikana aktiivista. Laitesukelluksen peruskurssin lisäksi muita seuran kursseja olivat mm. kuivapukurssi, P2-kurssi sekä kolme laitesukelluskokeilua. Vaikka aktiivikouluttajajoukkomme oli hieman pienempi kuin aiempina vuosina, saatiin tällä porukalla sekä seuran aktiivisten jäsenten avustuksella hienosti kurssit pidettyä.

Nuorisotoimintamme jatkui myös aktiivisena lauantain hallivuoroilla.

Meriarkeologiajaos teki yhteistyötä Museoviraston meriarkeologisen yksikön kanssa tutkimalla ja dokumentoimalla historiallisesti arvokkaita hylkyjä niiden kulttuurihistorian tallentamiseksi. Kesän meriarkeologialeirin ja Itä-Suomen leirin lisäksi käytiin myös erittäin hienolla kohteella eli dokumentoimassa videokuvaamalla ja 3D-mallintamalla St. Mikaelin hylkyä Borstön vesillä.

H2O:n tiedotustoimintaa ja ulkoista näkyvyyttä on kehitetty viime vuosina ja tässä tiedotusvastaavamme on tehnyt hienoa työtä mainosten kanssa.

On ilo olla mukana H2O:n toiminnassa. Kiitokset kuluneesta toimintavuodesta kuluvat koko jäsenistölle sekä erityisesti kaikille vastuuntuntoisille toimihenkilöille, kippareille, kouluttajille ja muille reippaille seuran jäsenille, jotka mahdollistavat jaostemme toiminnan sekä erilaiset sukellustapahtumat ja vilkkaan seuratoiminnan myös jatkossa!

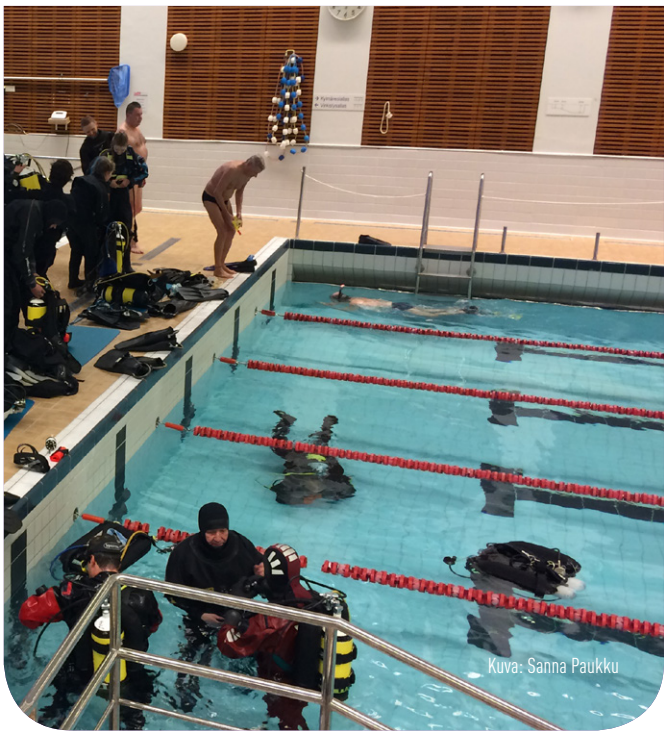
Tätä kirjoittaessani keväällä 2019 H2O:n puheenjohtajuus on siirtynyt jo eteenpäin, ja Richard Eller jatkaa tässä roolissa luotsaten seuratoimintaa eteenpäin taas seuraavat vuodet.

Kiittäen ja kumartaen,
Sanna Paukku

Kannen kuva: Maija Laakso

SISÄLLYSLUETTELO

HELMIKUU 04
MAALISKUU 07
HUHTIKUU 10
TOUKOKUU 12
KESÄKUU / HEINÄKUU 15
ELOKUU 19
SYYSKUU 22
LOKAKUU 25
MARRASKUU / JOULUKUU 28
JAOSTEN ESITELY 30

Kuva: Sanna Paukku

HELMIKUU

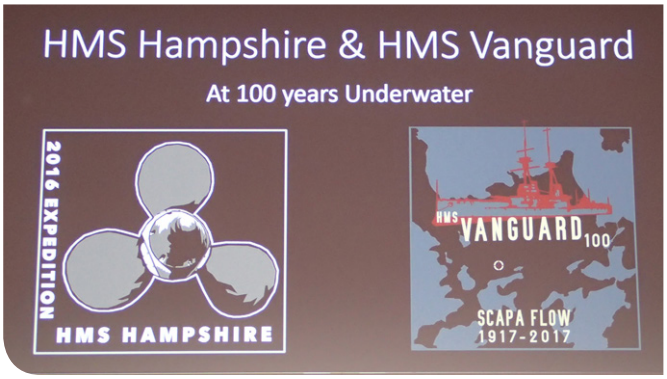

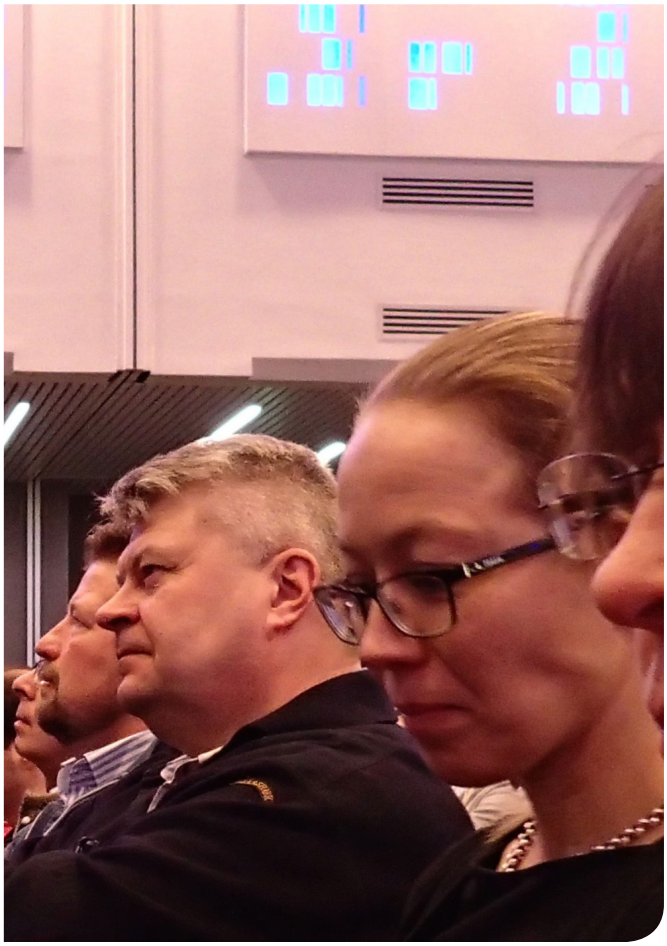
HYLKYSUKELLUSSEMINAARI

Hylkysukellus - Wreck diving 2018 keräsi 10.2.2018 Helsingin Messukeskukseen nelisatapäisen yleisön. Kuulijoiden joukossa oli useita H2O:n jäseniä.

Tilaisuuden aluksi kuultiin ajankohtaista asiaa Museoviraston edustajilta, minkä jälkeen esiteltiin Saimaan hylkyjä. H2O:n Richard Eller opasti fotogrammetriakuvauksen niksejä. Yleisö sai kuulla myös kahdesta Scapa Flown hylystä ja hylkysukelluksen mahtavista mahdollisuuksista Maltalla.

Seminaarin jälkeen sukeltava kansa jatkoi mielipiteiden ja kuulumisten vaihtoa Wrecked partyssa.

HELMIKUU

VIIKONLOPPU JÄÄKANNEN ALLA

Viikonloppuna 17.-18.2. oli tarjolla jääsukellusta. H2O:n naapuriseura CNNd piti jääsukelluskurssin, ja sukellustapahtumassa oli mukana myös H2O:laisia.

Lauantaina sukelluskohteena oli Kiskon louhos Salon lähellä. Louhoksella vietettiin koko päivä: harjoiteltiin avannon teko, turvajärjestelyt sekä naruttaminen sukeltaessa jään alle. Ja päästiin myös sukeltamaan jääkannen alle.

Sunnuntaina jatkettiin jääsukeltamista toisella kohteella ja ajettiin Lappohjaan sukeltamaan hylky Antoniolle. Talvipäivä oli kylmä, mutta kaunis aurinko lämmitti sukeltajia, samoin kuin grilli, jossa saatiin sukellusten jälkeen lämmitettyä evästä.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

Kuva: Sanna Paukku

MAALISKUU

MUSEOT JA MESSUT TUKHOLMASSA 16.-17.3.2018

Meriarkeologiajaos kävi Tukholmassa 16.-17.3.2018. Ohjelmaan sisältyi merellistä kulttuuria, ruokakulttuuria sekä sukellusmessut.

Kymmenhenkinen retkikunta vieraili aluksi Merihistoriallisessa museossa. Aikaa saatiin kulumaan reilusti kokoelmien parissa ja etenkin taidokkaat alusten pienoismallit kiehtoivat mieltä. Myös museorakennuksen takana sijaitseva tykkipiha herätti innostusta.

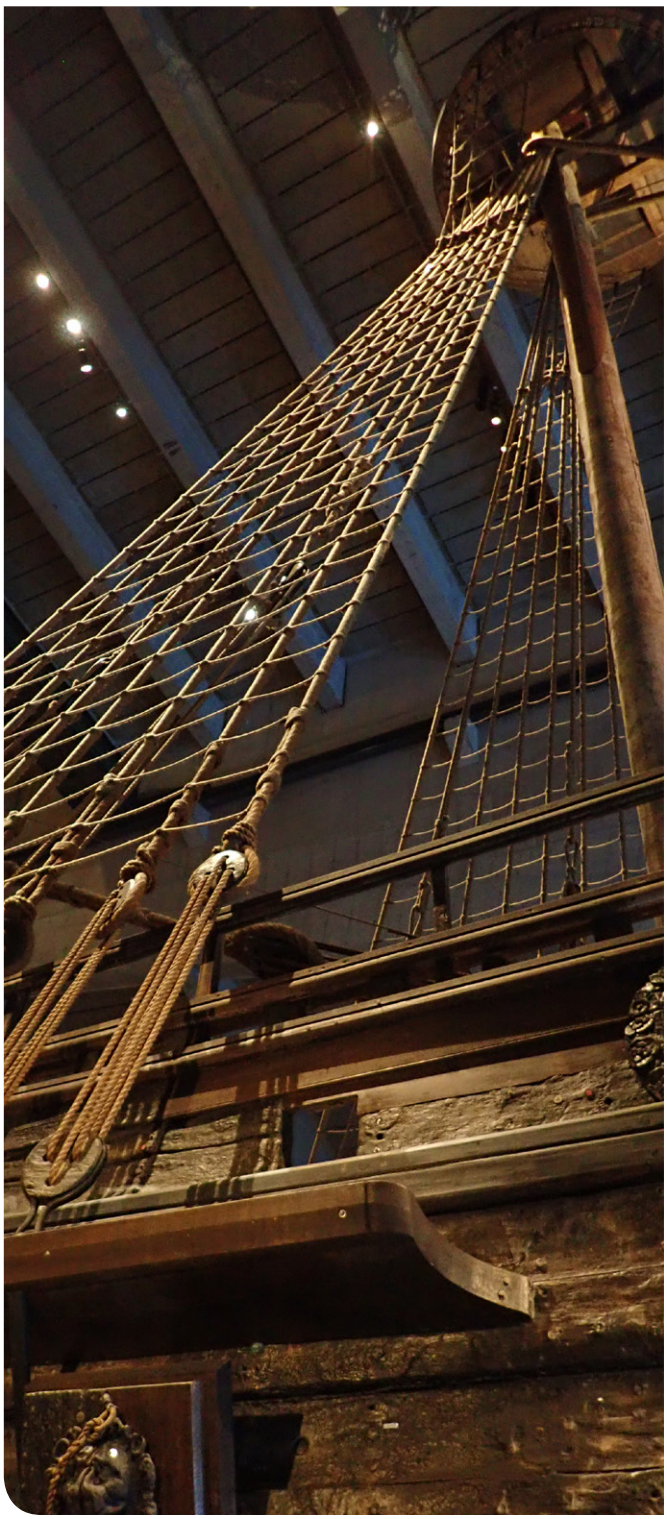
Seuraavaksi käytiin Vasa-museossa, jonka valtaisa neitsytmatkallaan uponnut alus tarjoaa joka ikisellä käyntikerralla jotain uutta nähtävää, yksityiskohdista kun ei ole tingitty. Museossa kuului ankaraa sahausta ja pauketta timpureiden työskennellessä aluksen sisällä ylläpitotehtävissä.

Kulttuurin jälkeen vietettiin vapaasti aikaa ja illalla mentiin porukalla syömään mongolialaista barbeque-ruokaa. Kukin sai kerätä lautaselleen raaka-aineet, jotka kokki paistoi meheväksi.

Toisen päivän aamun retkikunnan jäsenet käyttivät kukin tavallaan, shoppaillen, ulkoillen tai nukkuen pitkään. Iltapäivällä osa porukasta suuntasi kohti Nacka Strandia ja sukellusmessuja.

Messuilla oli jälleen tarjolla kaikkea sitä mistä sukeltaja on aina haaveillut - ja tietenkin myös jotain, mistä ei edes osannut haaveilla. Oli pukuja, maskeja, räpylöitä, kameroita, valoja, tarvikkeita ja varusteita. Oli sukellusmatkoja, meriarkeologiaa, puolustusvoimat, sukellushistoriaa ylläpitäviä seuroja ja sukellusseuroja. Lisäksi oli erilaisia luentoja ja esityksiä. Muutamia suomalaisia tuttujakin tuli vastaan.

Messujen jälkeen ehdittiin piipahtaa pikaisella ruoalla ja lasillisella, minkä jälkeen lähdettiin pikajunakyytiin lentokenttää kohti. Matka todettiin onnistuneeksi, kun jokainen retkikunnan jäsen oli keksinyt merihenkisen ohjelman lisäksi jotain hauskaa tekemistä: joko shoppailemalla tai tapaamalla vanhoja tuttuja tai valokuvaamalla ja videoimalla.

teksti Maija Laakso

kuvat: Maija Laakso, Juha Lauro

MAALISKUU

KEVÄTKOKOUS JA JÄSENILTA

H2O:n kevätkokous pidettiin Lauttasaaressa perjantaina 23.3.2018. Illan aikana paikalla kävi reilut kolmekymmentä jäsentä.

Kokouksessa käsiteltiin seuran sääntömääräiset asiat, minkä jälkeen pidettiin kahvitauko ja aloitettiin jäsenillan ohjelma. Aluksi puheenjohtaja Sanna Paukku esitteli seuratoiminnan eri osa-alueita. Seuraavaksi meriarkeologiajaoksen vetäjä Juha Lauro kävi läpi jaoksen yleistoimintaa sekä kesälle 2018 suunniteltua ohjelmaa. Maija Laakso kertoi edeltävän viikonlopun matkan pohjalta mitä Tukholma tarjoaa meriarkeologiasta ja -historiasta kiinnostuneille. Lopuksi Pasi Lammi kertoi esityksessään Haverin kaivoksen historiasta ja nykypäivästä sekä siitä miten Haveriin pääsee sukeltamaan.

Ohjelman jälkeen kokoustilan täytti hilpeä puheensorina sukeltajien keskustellessa ja vaihtaessa kuulumisia.

teksti ja kuvat: Maija Laakso

VIRTASUKELLUS HEINOLASSA

Virtasukelluspaikkoja on Suomessa rajallinen määrä, mutta yksi perinteistä kevättalven kohteista on Heinolan virta. Siellä pidettiin sukellustapahtuma 25.3. Paikalla oli osallistujia H2O:n lisäksi myös muista pääkaupunkiseudun sukellusseuroista.

Sukellus Heinolassa aloitettiin Kumpelin rannasta ja siitä sukellettiin virran mukana Casinon rantaan. Virta oli tällä kerralla yllättävän voimakas. Samaan matkaan virran mukana meni edelliskevään sukelluksilla lähes tunti, mutta nyt matka taitettiin reilussa puolessa tunnissa.

Kuva: Sanna Paukku

HUHTIKUU

SUKELLUS BUDAPESTIN ALLE 27.-30.4.

Vappua voi viettää Suomessa tai sitten lähteä reissuun sukelluskamppeiden kanssa, kuten pari H2O:laista teki vuonna 2018. Matkakohteeksi valikoitui Budapest ja siellä vietettiin kaupunkilomailun ohessa pari päivää aktiivilomaa sukeltamalla Kobanyan kaivoksessa kaupungin alla.

Matkaan suunnattiin lentäen ja laukkuihin pakattiin kaikki muut sukellusvarusteet paitsi pullot ja painot, jotka vuokrattiin sukelluskohteesta. Majoituksena toimi Airbnb:n kautta varattu yksiö Budapestin keskustassa. Sieltä matkattiin sukelluskohteelle kaupungin toiselle puolelle taksilla.

Kobanyan sukelluskeskus sijaitsee maan päällä. Keskuksesta huristeltiin pakettiautolla tunneliverkostoon, jossa oli useampi eri sukelluskohde. Kuivissa tunneleissa sukelluskamppeita kuskattiin veden rajaan pitkiä käytäviä pitkin ostoskärryillä, niin ei tarvinnut kantaa painavia pulloja.

Kobanyassa tehtiin kahtena päivän kaikkiaan neljä sukellusta oppaan kanssa. Sukellukset olivat noin tunnin mittaisia ja syvyydet sukelluksilla noin 27-35 metriä. Pinnan alla katseltavana oli hienoja vedellä täyttyneitä kellareita, ja vesikin oli mukavan kotoisan vilpoista, vajaat 10 astetta.

Testiryhmä suosittelee Kobanyaa. Pitkän viikonlopun aikana ehti mainiosti tutustua Budapestiin pinnan päällä ja viettää pari sukelluspäivää kaivoksessa. Ensi vuonna pitää varmaan käydä kokeilemassa Budapestissa hieman lämpimämmissä vesissä sukeltaminen Molnar Janosissa, luolasukelluksen merkeissä.

teksti ja kuvat: Sanna Paukku ja Marcin Dobrucki

Kuva: Sanna Paukku

TOUKOKUU

DEKON KEVÄTHUOLTO

Tukialus Deko nostettiin telakalle Herttoniemenrantaan maanantaina 21.5. korjaus- ja huoltotoimenpiteitä varten.

3.6.2018 Deko näytti tältä.

Kuvat: Maija Laakso

SUKELLUSTAPAHTUMA HAVERISSA 5.-6.5.2018

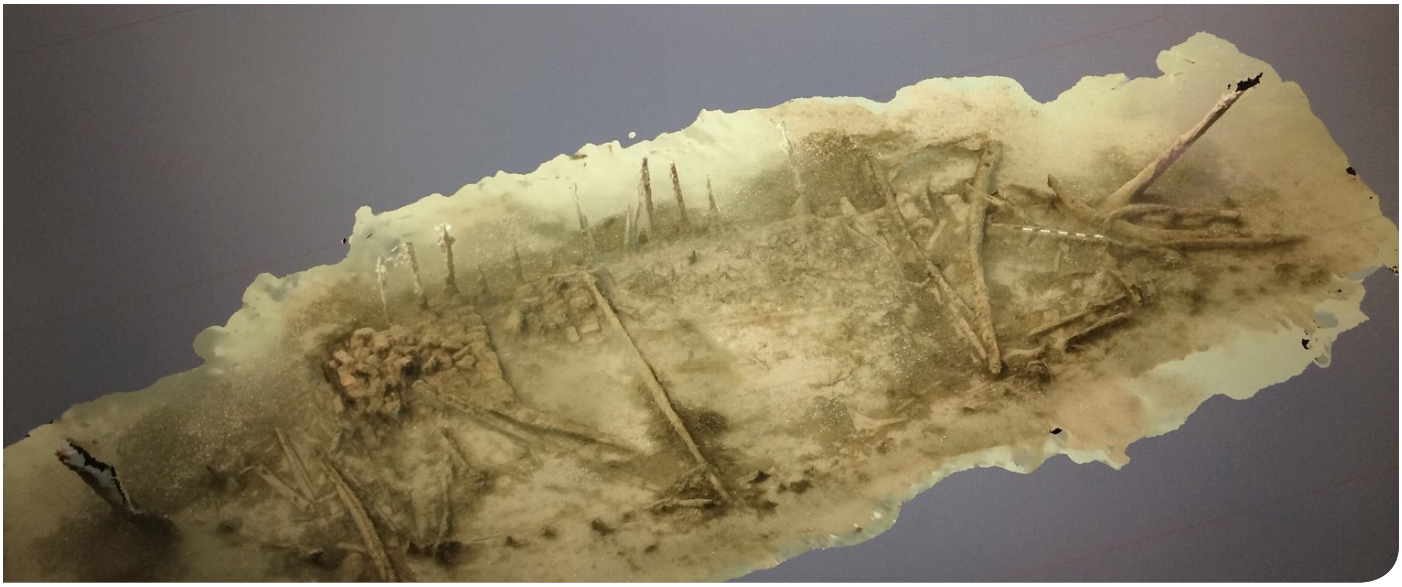
Toukokuussa järjestettiin H2O:n sukellusviikonloppu Haverin kaivoksella. Näyttää siltä, että tästä on tullut perinne, sillä paikalla ollaan oltu melkein samoilla päivämäärillä jo kolmena vuonna.

Reissu sujui perinteitä vaalien myös tänä keväänä. Varattiin tuttuun tapaan viikonlopuksi mökki Kultacasinolta, eli mökkikylästä, joka sijaitsee aivan kaivoksen vieressä. Sukeltajia saatiin mökki täyteen ja sukellustoimintaa kaivoksella oli lauantaina ja sunnuntaina.

Sukellukset suuntautuivat kaivoskäytäviin, 35 metrin syvyydessä ja sen alapuolellakin. Kivaa oli ja saatiin vähän vaihtelua pääkaupunkiseudun lähikohteille.

TOUKOKUU

MERIARKEOLOGIAN KENTTÄTYÖKURSSI TVÄRMINNESSÄ 21.-26.5.2018

Tvärminnen eläintieteellisellä asemalla pidettiin toukokuussa jo perinteiseen tapaan meriarkeologian kenttätyökurssi. Kurssin järjestäjä oli Hangon kesäyliopisto ja osallistujia kurssilla oli kaikkiaan 14 henkilöä. Suurin osa oli sukeltajia, mutta mukana oli myös muutama ei-sukeltava, jotka tekivät kurssiharjoitteet pinnan päällä. Kurssin virallinen kieli oli ruotsi, mutta keskusteluja käytiin sujuvasti myös suomeksi ja englanniksi.

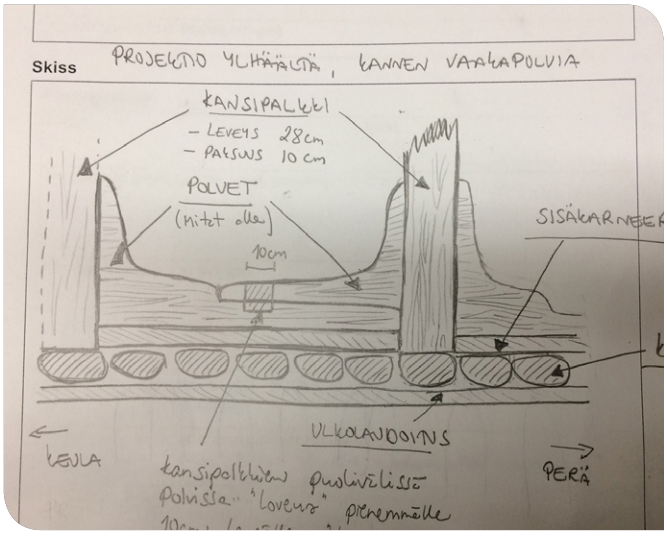
Kurssilaisista kuusi oli Sukellusseura H2O:n jäseniä, joista moni on käynyt kurssilla jo useampana vuonna. Syynä kurssin "kertaamiseen" ei ole heikko opiskelumotivaatio vaan päinvastoin: kurssi on niin mukava, että sen kerran käytyään haluaa tulla aina takaisin seuraavana vuonna viettämään kesäisen rennon leiriviikon hienoissa maisemissa ja hyvässä porukassa, osaavan kouluttajaporukan ohjauksessa.

Samaan tapaan kuin aiempinakin vuosina, kurssi 2018 koostui teorialuennoista ja käytännön harjoittelusta. Teorialuentojen aikana opittiin hylkyjen tutkimisesta, haaksirikkojen syistä, laivanrakennustekniikasta, 3D-mallintamisesta sekä monesta muusta asiasta. Käytännön harjoitukset käsittivät hylkysukeltamista, erilaisia tutkimuksia kohteilla sekä tehtyjen töiden raportointia.

Kurssin hylkykohteina olivat Tvärminnen edustalla hylyt Joskär 1, Joskär 2, Brännskärin hylky sekä Skallotholmenin hylky. Kaikkia hylkyjä on tutkittu jo aiemmin vastaavilla kursseilla ja Joskär 1 on ollut opiskelu- ja tutkimusobjekti Hangon kesäyliopistossa jo niinkin kauan kuin 20 vuoden ajan.

Kurssiviikko meni nopeasti, säät suosivat ja joka päivä päästiin sukeltamaan ja opittiin uutta hylyistä. Tämän tekstin oheen on liitetty muutama esimerkki kurssilla tehdyistä harjoitteista: Sanna Paukun piirros Brännskärin hylyn rakenneosista ja Timo Laaksosen laatima 3D-malli Skallotholmenin hylystä.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

Hangö Sommaruni
Skolgatan 9-11, 10900 Hangö tfn.

VÄLKOMMEN TILL HANGÖ SOMMARUNIVERSITET!

Kurs:	**MARINARKEOLOGI** SPECIALKURS, Marinarkeologisk fältkurs i Tvärminn
Tid:	21-26.5.2018, start 21.5 kl. 9 Dagsschema må-fr kl. 9-19, lö kl. 9-16.30. Detaljerat på kursplatsen vid starten i samband med indelning studiegrupper.
Plats:	Tvärminne zoologiska station, Hangö

Kuva: Sanna Paukku

KESÄKUU-HEINÄKUU

P1-KURSSI

Laitesukelluksen peruskurssi järjestettiin perinteiseen tapaan keväällä. Vastuukouluttaja oli Marcin Dobrucki ja kurssilaisia oli kaikkiaan kymmenen.

Kurssi alkoi helmikuussa teorialuennoilla, jatkui helmi-huhtikuun ajan allasharjoituksilla ja päättyi avovesiviikonloppuun Porkkalan Vetokannaksella toukokuun lopulla.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

P2-KURSSIN AVOVEDET DEKOLLA

Heinäkuussa Deko kuljetti Hangon edustalla sukeltajia useampana viikonloppuna. Yksi viikonlopuista oli varattu P2-kurssin avovesisukelluksia varten.

P2-kurssi järjestettiin vuonna 2018 H2O:ssa ensimmäistä kertaa Sukeltajaliiton uuden e-learning-materiaalin avulla. Osallistujat tutustuivat teoriaan itseopiskeluna ja tekivät teoriakokeen verkossa. Kurssin avovesiviikonloppuna kokoonnuttiin Dekolle suorittamaan sukellusosuus.

Sukellukset tehtiin eri paikoissa Hangon edustalla. Perjantai-iltana aloitettiin testisukelluksella Hauensuolessa. Sen aikana käytiin tutustumassa Kaapelihylkyyn ja kouluttajat arvioivat sukelluksen aikana kurssilaisten taitotasoa.

Tämän jälkeen kurssilaiset pääsivät näyttämään lauantain ja sunnuntain aikana taitojaan erilaisissa sukellustaidoissa. Viikonlopun aikana harjoiteltiin mm. nosten hallintaa, erilaisia potkutekniikoita, sukellusturvallisuteen liittyviä taitoja, suunnistusta ja tehtiin kurssin syväsukellus n. 30 metriin Ankkurihylylle. Näkyväisyys pinnan alla oli paikoin huono ja käytännössä sukellussyvyydet 0-10m välillä olivat aivan sinileväpuuroa. Tästä huolimatta kurssiharjoitteet saatiin suoritettua hienosti.

Teksti ja kuvat : Sanna Paukku

KESÄKUU-HEINÄKUU

MERIARKEOLOGIALEIRI

Vuoden 2018 MA-leiri keskittyi Ahdin Valtakunnan salaisuuksien raottamiseen vuorostaan Hangon ympäristössä. Tämä niemihän on samanlainen hylkykeskittymä kuin idempänä Porkkala, koska kautta vuosisatojen on Suomenlahden pohjoisreunaa kulkenut laivaliikenne aina joutunut ulos pistävän niemen ohittamaan. Ja kaikki alukset eivät ole sitä ohitusta aina onnistuneesti kyenneet tekemään.

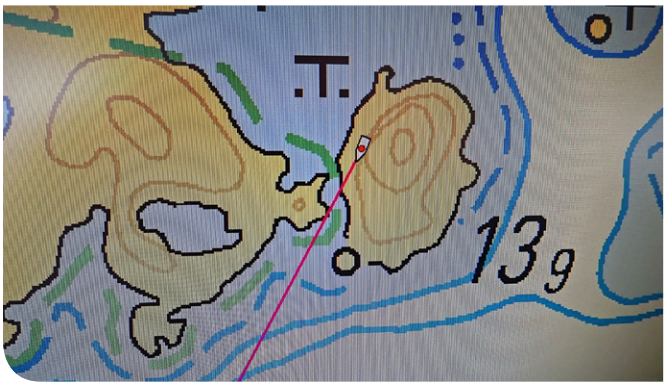
Tämän vuoden leiri ei keskittynyt johonkin tietyn onnettoman haveristin tutkimiseen, vaan osin pyrittiin hakemaan uusiakin vielä löytämättömiä kohteita, sekä tämän lisäksi dokumentoimaan ja tutkimaan muutamaa tunnettua kohdetta. Ennen varsinaista leiriä alueella kävi viistokaiutuspoorukka pikkuveneellä vetämässä kalaa, mutta keli ei tähän ollut kaikkein suosiollisin. Urkki, Timppa ja Juha kävivät luotaamassa muutamaa mielenkiintoista uutta tärppiä Hangon läntiseltä selällä. Niiden sijainnin Ahti päätti kuitenkin edelleen pitää omana tietonaan.

Matkaan oli jo lähdetty tukialuksilla Deko ja Stella kun minut noukittiin mukaan maanantai-aamuna Hangon länsisatamasta. Kimpsut ja kampsut, joita moninaisina sukellustoiminnassa tarvitaan, kyytiin ja sen jälkeen Deko pääsikin suuntaamaan kohti länttä. Ensimmäisenä suunnitelmana oli mennä tarkemmin kartoittamaan Nämanland-matalikon luona olevaa ns. tykkipaikkaa. Täällä vuonna 1844 onneton venäläisen Livitza-laivan kippari onnistui ohjastamaan komennossaan olevan aluksen matalikolla kohtaan, jossa oli vettä vähemmän kuin 60-tykkisen linjalaivan syväys oli. No, paattihan jäi siihen, eikä irronnut ennen kuin laivan kaksi isointa ankkuria ja kolmattakymmentä tykkiä oli heivattu yli laidan. Hylyt.net:n paikkatietoihin ei tässäkään kohtaan ollut mitään luottamista vaan oikea paikka näkömuistiin pohjaten piti kaivella muistin syövereistä. Ja aika tarkkaan huudeille osuttiin, koska tiedustelijoina matkaan lähetetyt Sanna ja Marina alkoivat melko pian lähetellä pintaan merkkipoijuja. Pohjassa pitäisi olla jäljellä vielä lähes parikymmentä tykkiä, joista me löysimme nyt kolmessa eri paikkaa 6-7 putkea. Näitä sitten kuvasimme ja mittailimme. Museollekin toimitettiin jälkikäteen raportti havainnosta ja tällä kertaa ne oikeat koordinaatit. Mikäli aikaa olisi ollut enemmän olisimme menneet katsomaan läheisen Busön rannassa paikkaa, johon linjalaiva hinattiin korjattavaksi ja jossa on kalliossa edelleen kaiverrus Livizasta.

Yöksi Deko ja Stella siirtyivät läheisen Kuggskärin taakse kaikilta tuulilta suojaiseen lahden pohjukkaan. Täältä aamun tullen teimme siirtymän hieman idemmäs, Måsklobbeniin, jossa sijatseva ns. Pähkinäkylky kiinnosti kovastikin arkeologisesti. Hylky nimittäin saattaa olla hyvinkin vanha – jopa 1400-luvulta. Aluksen arvellaan olleen mahdollisesti holkki tai karakki. Tätä päätettiin siis tarkemmin yrittää selvittää. Porukka hyöri mittaamassa ja kuvaamassa hylkyä ja me päätimme Juha Lauron kanssa tarkistaa toisen vinkin lähisaaresta. Täällä piti olla Alopeuksen museoviraston ilmoituksen mukaan joku toinenkin hylky. Sellaisesta ei ainakaan meidän tielle sattunut jälkeäkään, joten lopuilla ilmoilla suunnistimme mekin Pähkinähylkyä ihmettelemään.

Päivätyö tulikin täällä tehtyä ja laitoimme alukset redille ja ryhdyimme illanviettoon. Hyvin nukutun yön ja Hannan tekemän aamupalan jälkeen otimme suunnan kohti etelässä hyvin erottuvaa merimerkkiä – Bengstkärin majakkaa. Kohteella on joskus 1800-luvulla tapahtunut isohkon purjealuksen haaksirikko. Haaksirikkopaikka löydettiin tämän vuosituhannen puolella ja hylky tunnetaan ainakin nimellä "neljä-kakkonen", mutta sitä ei ole pystytty sen kummemmin identifioimaan. Meidän sakki siis paikalle katso-

KESÄKUU-HEINÄKUU

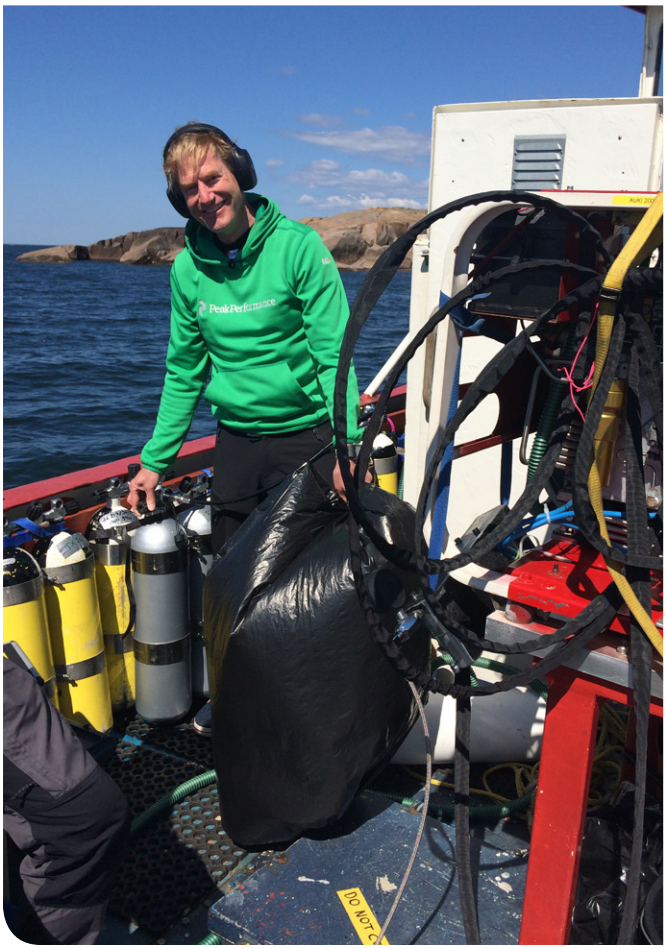

maan, josko jotain lisätiedonmurusia löytyisi meren pohjasta. Kapasen Ari viritteli myös etsintäelektroniikkansa käyttöön ja tiedä mitä vetten alaisia laitteita hän olisi herätellyt kun paikalle pyyhälsi hetkessä merivartiosto. Melko pian selvisi, että aikeemme ovat kunnialliset ja virkavalta poistui paikalta. Itse hylky ei paljastanut meillekään mistä oli tulossa ja kunne menossa, ja jätimme hänet lepäämään arvolleen sopivaan vetiseen aluksen hautapaikkaansa.

Muut kiireet kutsuivat ja kun Stella lähti hakemaan rannasta vaihtomiehistöä hyvästelin minä matkaseuran ja hyppäsin pois Kalasatamassa.

teksti: Jukka Sulku
kuvat: Juha Lauro

TRIMIX-KURSSIN SUKELLUKSIA DEKOLLA

Dekolla vietettiin hauska viikonloppu 6.-8.7. trimix-kurssin merkeissä Hangossa. Viikonlopun aikana tehtiin kurssisukelluksia 30-50 metriin ja sukellettiin muuten vaan hupisukelluksiakin. Keli oli sen verran kova lauantaina ja sunnuntaina, että Eiralle ei päästy. Perjantaina sukellettiin kuitenkin Ankkuri-hylyillä ja onnistuttiin löytämään tarvittavat sukellussyvyydet kurssisukelluksiin muualta Hangon edustalta.

Mieleenpainuvin pintautuminen oli sunnuntaina, kun kurssiporukka tuli poijun kanssa 50 metristä ylös "keskellä ei mitään" ja päätyi yllättäen keskelle Hangon regatan kisaa ja valtaisaa purjevenelaivuetta. Onneksi Deko toimi aktiivisena pinta-aluksena "suojelemassa" sukeltajien poijua ja varmistamassa turvallisen pintautumisen.

Sukeltamisen lisäksi viikonloppuna syötiin hyvin, saunottiin ja täytettiin pulloihin seoskaasuja erilaisilla menetelmillä. Jopa "old school" -jätesäkkimenetelmä oli käytössä ja toimi onnistuneesti.

Kivaa oli ja Deko toimi hyvin. Isot kiitokset kokki-Hannalle, kippari-Allulle ja koko viikonlopun porukalle.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

Kuva: Sanna Paukku

ELOKUU

H2O KÄVI TÄÄLLÄ - ST. MIKAEL

Kevättalvella 2018 pohdittiin sukelluskohteita kesän meriarkeologialeireille. Perinteinen kesäleiriviikko päätettiin pitää Hangon ympäristössä, mutta pienemmällä porukalla syntyi idea ehdottaa Museovirastolle pienimuotoista leiriä sekä sukeltajaresursseja H2O:n puolelta kuntokartoitukseen ja 3D-mallinnukseen St Mikaelille. Olihan H2O:n ma-jaos sukeltanut siellä aiemminkin yhteistyössä Museoviraston kanssa, hylkytutkimuksen ja meriarkeologian merkeissä.

Hankkeen puuhamiehenä oli Vesa Saarinen, joka yhdessä Juha Lauron kanssa avasi keskustelut Museoviraston suuntaan. Heinäkuussa pidettiin suunnittelukokous ja leirin ajankohdaksi vahvistui elokuun alku. Leirin pääasiallinen tavoite oli saada videokuvattua St Mikael kokonaisuudessaan 3D-mallinnusta varten. Muina tavoitteina oli tutkimustiedon kerääminen, mm. kohteelta aiempien tutkimusten yhteydessä otettujen mittatietojen tarkastaminen hylyn kunnon seuraamiseksi.

Museoviraston puolelta hankkeen vastuuhenkilöksi järjestyi Minna Koivikko. Sukellusseura H2O:sta osallistuivat sukeltajina Richard Eller, Timo Laaksonen, Juha Lauro, Sanna Paukku, Vesa Saarinen ja Mikko Vuorela sekä kokkina Hanna Eskolin. Majoitus järjestettiin Borstön sataman laiturissa Vesa Saarisen Stella-aluksella. Sukellustoimintaa varten paikalla oli Museoviraston Wellamo-alus, jota kipparoi Juha Lauro.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

ELOKUU

SUKELLUKSIA ITÄ-SUOMESSA

Vuoden 2018 aikana H2O:laisia kävi sukeltamassa useampaan otteeseen Itä-Suomen vesissä.

Reissuja toteutettiin yhteensä neljä, joista kolmen järjestelyistä vastasi Sanna Siltanen.

21.6.-24.6.
Heinoniemi, Juhannuksen virkistyssukellusreissu
20.7.-23.7.
Kärnäkosken lotjasatama, Valkiajärvi, Pihlajaniemen selkä Puruvedellä
23.7.-29.7.
VA-leiri, vetäjä Kai Kaartinen, johtava arkeologi meriarkeologi Harry Alopeus
5.10.-7.10.
Heinoniemi, virkistyssukellusta

Reissuilla on ollut vaihtelevasti porukkaa, kahdesta vajaaseen kymmeneen henkilöä, sekä sukeltajia että pintatoimijoita. Tukikohtana on toiminut Kai Kaartisen kesämökki Heinoniemessä ja ilmatäytöt on saatu Keskikarjalan sukeltajien tallilta Kiteeltä.

Juhannuksena sukelluskohteina olivat Valkiajärvi, Punkaharjun proomut ja lossit.

Vedenalaisen arkeologian leirillä Utrasniemen rannalla sijaitseva Saunalahden hylky kuvattiin nyt ensimmäistä kertaa. Hylyn lisätutkimuksia tehdään vuoden 2019 aikana. Puruveden Pihlajaniemen selällä käytiin tutkimassa kahta eri hylkyä, jotka ovat olleet aikaisemminkin paikallisten sukeltajien tiedossa, mutta arkeologista tutkimusta ei ole aiemmin tehty.

VA-leirillä käytiin kuvaamassa myös Kärnäkosken linnoituksen lähistöllä olevasta lotjasatamasta viitisen hylkyä, joista osa on pinnalla ja osa jopa rannan uumenissa. Näistä on raportin kirjoitus kesken.

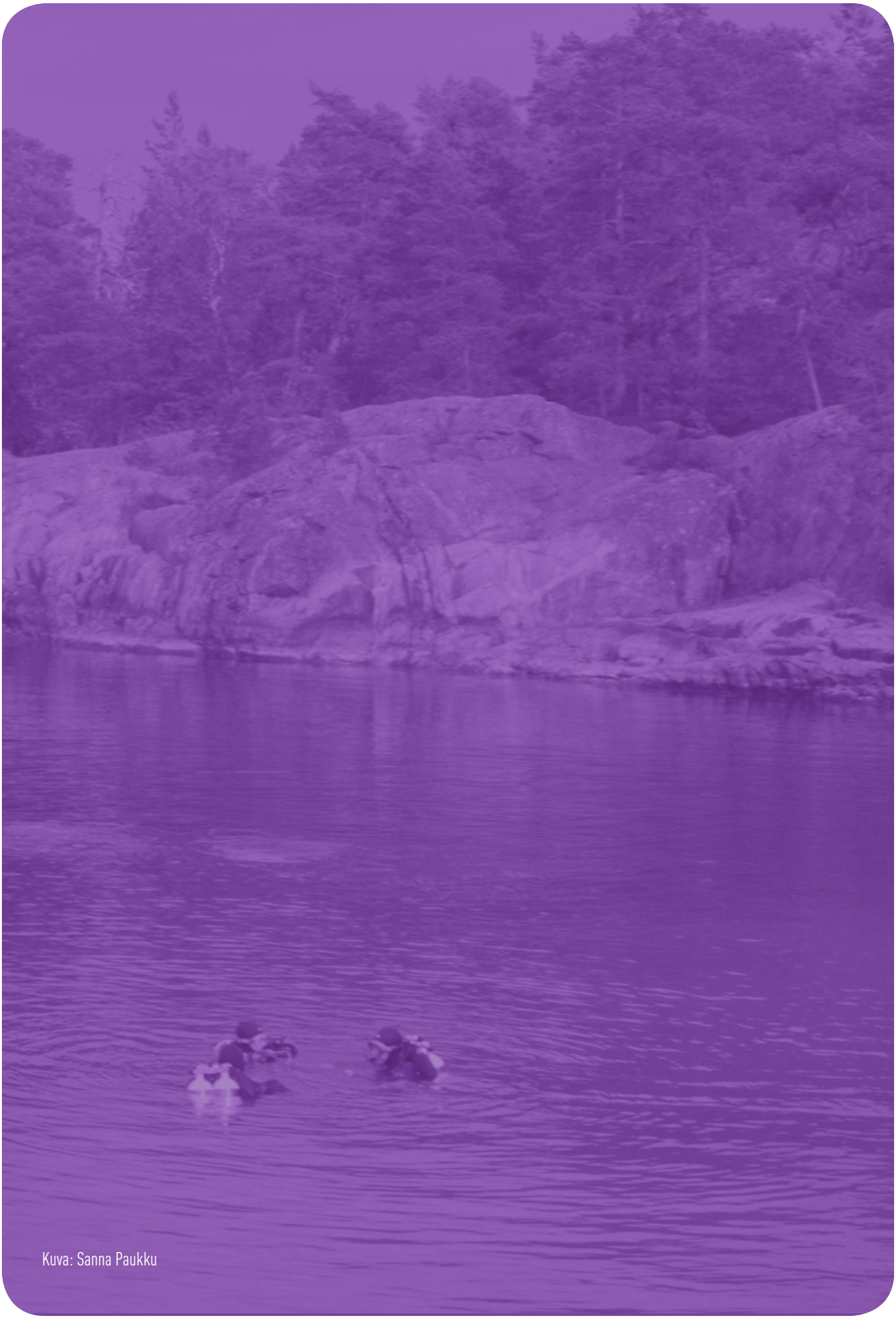
Lokakuussa käytiin sukeltamassa Puruvedellä, Miklinsalmen hylyllä sekä Punkaharjun proomuilla ja yritettiin kuvata uudelleen Saunalahdessa olevaa hylkyä. Sukeltajien varusteongelmien takia kuvaus siirtyi vuodelle 2019.

Vedenalaisen arkeologian leiriä suunnitellaan pidettäväksi 27.7.-4.8.2019.

teksti: Sanna Siltanen, kuvat: Sanna Siltanen ja Mika Vakkilainen

Kuva: Sanna Paukku

SYYSKUU

PROJECT AWARE

H2O oli mukana Project Aware -tapahtumassa Helsingin Hakaniemessä 1.9.2018. Tapahtumaa on järjestetty jo useampana vuonna eri puolilla Suomea ja se on myös maailmanlaajuisesti tunnettu. Aware-tapahtumien tarkoituksena on parantaa ihmisten tietoisuutta vesiympäristöstä ja saastumisesta.

Hakaniemen tapahtumassa siivottiin muutaman tunnin aikana pieni kaistale rantaviivaa pinnan päältä ja lisäksi sukeltajat keräsivät meren pohjasta sinne kuulumatonta tavaraa. Sukellukset tehtiin naruttamalla, sillä näkyväisyys pinnan alla oli vain muutamia senttejä ja pohjaa tutkittiin käytännössä käsikopelolla. Jokaisella sukeltajalla oli mukanaan verkkokankainen keräilykassi, joihin pohjasta tehdyt "löydöt" kerättiin ja tuotiin kasseissa pintaan. Tapahtuman päättyessä sukeltajat olivat vedestä ylös tullessaan melkoisen mutaisia ja vesikasvillisuuden peitossa. Paikalla oli Vanhan Käpylän VPK:n paloauto, joka auttoi puhdistamaan sukeltajat ja varusteet paloletkulla.

Pinnalla roskat koottiin tapahtumassa yhteen paikkaan ja taiteilija Kristiina Tuura teki niistä tapahtuman ajaksi installaation. Tapahtumapaikalla vierailli lukuisia ohikulkijoita ja lähialueen asukkaita. Pohjasta nostetut roskat ja niistä koottu installaatio kiinnostivat yleisöä ja myös satunnaisia ohikulkijoita osallistui roskien keräämiseen ranta-alueella.

Valtaosa pohjasta löydetyistä roskista oli lasipulloja, näitä oli satoja. Lisäksi löydettiin kymmenittäin metallitölkkejä ja erilaista muoviroskaa. Suurimmat pohjasta nostetut esineet olivat polkupyörä, liikennemerkki, ostoskärryt ja lasikuituveneen katto. Kiinnostavia löytöjä olivat myös erilaiset kengät, skeittilauta ja tikkaat. Pinnan päältä kerättiin pääasiassa tupakantumppeja ja muoviroskaa.

Tapahtuman päätteeksi roskat siirrettiin Helsingin kaupungin järjestämälle roskalavalle, josta ne lähtivät eteenpäin kierrätykseen.

Tapahtumaan osallistui noin 40 henkilöä, joista kymmenkunta kävi sukeltamassa roskia pohjasta. Muuta auttoivat sukellustoiminnan pintaorganisaationa ja roskien keräämisessä pinnan päällä.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

SYYSKUU

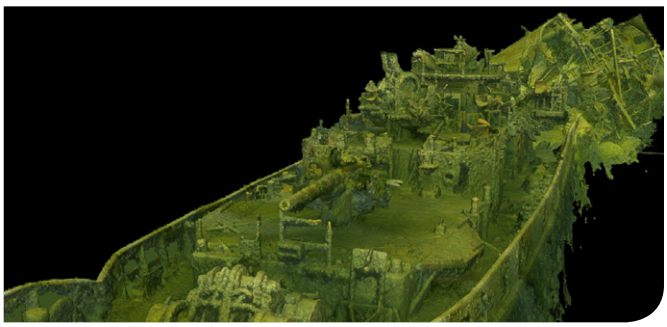
UTÖN LEIRI DEKOLLA 28.8-4.9.2018 JA M451

Pekka Halkosaaren järjestämä Utön syysreissu on ollut monen vuoden sukellushuippukohta. Elo/syyskuussa pääsimme sukeltamaan Utön kirkkaisiin vesiin mm. Park Victorylle. Mutta sekä meno- että paluumatkalla pääsimme sukeltamaan lukuisiin nimekkäisiin kohteisiin kuten Museoviraston Jessen ja Minnan juuri löytämälle "Jeminna"-hylylle Jussarössä, Morgonlandetin "Jukka"-hylylle, Nordstiernalle ja maineikkaalle Ankkurihylylle.

Kaikkein suurimmat odotukset kohdistuivat M451-hylylle, jonne Pekka sai järjestettyä sukellusluvat sekä meno- että paluumatkalle. Normaalistihan hylky on sukelluskiellossa. Teimme yhteensä neljä sukellusta tälle Porkkalan edustalla vuonna 1944 uponneelle 65 metriä pitkälle saksalaiselle M1940-tyypin miinanraivaajalle. Pohja on 32 metrissä, kannet ovat 23-25 metrin syvyydessä.

Ennakkotietojen mukaan hylyn piti olla varsin hyvässä kunnossa korsteenia lukuunottamatta. Lisäksi tiesimme varoa mahdollisia ammuksia tai miinoja. Aseistuksena aluksella oli 105 ja 37 mm tykit edessä ja takana sekä 2x20 ja 4x20mm ilmatorjuntatykit keskiosassa.

Näkyvyys hylyllä oli vaatimaton, metrin parin luokkaa. Siksi oli mielenkiintoista tutustua tähän hylkyyn vähän kerrassaan. Poiju oli sopivasti perässä styyrpurin puolella. Kun muutaman kerran navigoi hylyn keulapuolelle, matkan varrelle osui varsin repaleinen osuus korsteenin etupuolella ja useamman kerran ihmettelin, miten reitti vaihtui kannelta kyljelle ja päinvastoin.

Urkki kertoi nähneensä hylyllä torpeedon ja hän usutti minua kuvaamaan sitäkin. Kolmannella sukelluksella sainkin sen näkyville keti komentosillan edessä paapurin puolella. Kunnioittavasti uin muutaman kerran metrin etäisyydeltä kuvaten sen päästä päähän.

Sukelluksilta kertyi 2 tuntia 15 minuuttia videomateriaalia, jonka syötin 3D-mallintamista varten Agisoft-ohjelmistoon. Kun malli myöhemmin valmistui, tarjoutui tilaisuus nähdä ja tutustua hylkyyn ihan erilailla kuin vedessä. Osoittautui, että koko hylky on katkennut jossain vaiheessä korsteenin ja komentosillan välistä ja koko keulaosa on kallistunut styyrpurin puolelle. Lisäksi torpeedoksi minun ja Urkin luulema esine osoittautui tarkemmin tutkiessa paravaaniksi. Miinanraivaajilla oli useampia paravaaneja pitkien vaijereiden päässä miinanraivausta varten.

Teksti ja kuvat: Richard Eller

Kuva: Sanna Paukku

LOKAKUU

MATKAKERTOMUS KROATIASTA 7.-13.10.2018

Olimme lokakuussa viikon sukellusreissulla Kroatiassa saarella nimeltä Vis. Kyseessä oli omatoimimatka ja sukellukset oli ennakkoon varattu saarella toimivasta Nautica Vis -sukelluskeskuksesta.

Matkustaminen kohteeseen tapahtui lentäen Helsinki-Vantaalta Splitiin ja sieltä vielä muutaman tunnin laivalla pienelle Visin saarelle. Mukana kuljetettiin matkatavaroissa kaikki (tekniikka)sukellusvarusteet lukuunottamatta pulloja, painoja ja selkälevyjä, jotka vuokrattiin paikan päältä. Majoitus saarella oli pienessä paikallishenkisessä talossa, jossa käytössämme oli yksi huone. Muilta osin talo oli sukelluskeskuksen henkilökunnan majapaikka.

Sukelluksia reissun aikana tehtiin kaikkiaan kymmenen, eli yhteensä viisi sukelluspäivää. Sukeltaminen tapahtui kuivapuvulla ja reissussa viluisemmalla oli jopa weezle aluspukuna, vaikka veden lämpötila oli 18-20 asteen tuntumassa. Täytyy sanoa, että vain yhdellä sukelluksella oli vedessä selvästi kuuma, muilla ihan mukava lämpötila, sillä syvemmillä sukelluksilla ja dekoillessa oltiin sen verran paljon paikallaan.

Ensimmäinen sukellus tehtiin varusteiden ja painotuksen testaamiseksi rannassa sukelluskeskuksen edustalla ja kaikki muut merellä sukellustukialuksista. Enemmänkin olisi ehtinyt viikossa sukeltaa, mutta korvaongelman vuoksi jätettiin yksi sukelluspäivä väliin ja keskityttiin silloin saaren kiertelyyn pinnan päällä.

Sukelluskohteina oli pääasiassa vesillä liikkuneiden alusten hylkyjä, joiden syvyydet vaihtelivat 20 ja 60 metrin välillä. Sukelluksista mieleenpainuvin oli vierailu 40 metrin syvyydessä pohjalla makaavan B-24-lentokoneen hylylle. Olisi ollut mahdollista käydä myös 70 metrin syvyydessä B17-pommikoneen hylyllä, mutta tämä sukellus jäi väliin korvaongelman vuoksi. Hylkyjen lisäksi nähtiin kaunista pinnan alaista luontoa ja merenelaviä. Lisäksi Visin saaren rantavedessä on runsaasti amfora-ruukkuja, joten välillä sukeltaminen tuntui kuin olisi ollut keskellä arkeologista kaivausta.

Sukeltamisen lisäksi saarella on luonnossa liikkujalle ja tunneleista kiinnostuneille paljon nähtävää, jos vain osaa etsiä. Viikon aikana kävimme kiertämässä saaren kaunista karuhkoa luontoa sekä mielenkiintoisia kohteita autolla ja vaeltaen. Visin saarella on ollut historiassa tärkeä rooli sota-aikoina ja eri aikakausien puolustus- ja sotilasrakennelmia on ympäri saarta. Suurin osa näistä on maan pinnan alla, joten taskulampulle oli käyttöä saarikierroksella. Kohteet eivät olleet millään tavalla opastettuja, vaan löytyivät yleensä keskeltä sankkaa pusikkoa, josta näkyi pilkahdus alkavasta tunnelista. Eräällä retkellä päädyimme esimerkiksi kallion sisään kylmän sodan aikaiseen hylättyyn ydinsodan johtokeskukseen (Atomic War Command).

LOKAKUU

Lokakuussa saaren turistikausi oli lopuillaan ja kaupungilla mukavan hiljaista. Sääolosuhteet olivat suomalaisittain lämpimiin kesäpäiviin verrattavissa, varsin mukavat olosuhteet sekä merelle sukellustoimintaan että ympäri saarta kiertelyyn. Sukelluskohteet olivat hienoja ja niitä olisi ollut vielä toisellekin viikolle katseltavaksi. Tänne voisi palata vielä toistekin.

B-24 "Tulsamerican"

17. joulukuuta vuonna 1944 liittoutuneiden 765. pommikonelaivue lähetettiin Blechhammerin ja Odertalin pommitustehtäviin Ylä-Sleesiaan (lähellä Puolan rajaa).

Laivue koostui yhteensä 527 pommikoneesta (mallit B-17 ja B-24) sekä näitä saattamassa olleista 300 koneesta (mallit P-38 ja P51). Yksi mukana olleista koneista oli viimeisin koskaan valmistetuista B-24-koneista, nimeltään "Tulsamerican", jonka rakentamisen olivat rahoittaneet kaikki Tulsan asukkaat ja koneen signeeranneet kaikki Oklahoman tehtaan työläiset.

Matkalla saksalaiset kävivät laivueen kimppuun ja vahingoittivat yhtä Tulsamericanin moottoreista. Kone onnistui suorittamaan pommitustehtävänsä, mutta paluumatkalla Italiaan se alkoi jäädä jälkeen laivueesta. Lentäjät tekivät päätöksen yrittää laskeutua hätälentokentälle Kroatian saarelle Visille. Teknisten vaikeuksien vuoksi ensimmäinen laskeutumisyritys ei onnistunut ja kone yritti lähestymistä kentälle uudelleen. Tämän aikana kone menetti vielä toimivista moottoreista kaksi ja joutui lopulta laskeutumaan veteen. Osa koneen miehistöstä selvisi hengissä, mutta kapteeni, mekaanikko ja perämies upposivat koneen mukana.

Kului yli 60 vuotta ennen kuin Tulsamericanin hyvin säilynyt hylky löydettiin sattumalta vuonna 2010. Vuonna 2017 USA:n puolustuspoliittisen laskentatoimiston (DPAA) sponsoroima ryhmä teki hylyllä kaivauksia ja tarkempia tutkimuksia.

Koneen runko, jossa ovat paikallaan siivet, moottorit, yksi potkuri ja yksi laskeutumispyörä, makaa meren pohjassa ylösalaisin 40 metrin syvyydessä vain lyhyen matkan päässä rannasta. Koneen peräosa, jossa konekiväärit yhä osoittavat ammunta-aukoista, on irronnut ja sijaitsee 12 metriä syvemmällä noin 100 metrin etäisyydellä koneen rungosta. Tänä päivänä B-24 Tulsamerica tarjoaa tutustuttavaksi palan historiaa ja mieleenpainuvan sukelluskokemuksen, yhtenä parhaista Kroatian sukelluskohteista Adrianmerellä.

Teksti: Marcin Dobrucki ja Sanna Paukku
Kuvat: Marcin Dobrucki

Kuva: Sanna Paukku

MARRASKUU-JOULUKUU

DIVERSNIGHT KISKON LOUHOKSELLA

Sukellusseura H2O:n päätapahtuma maraskuun ensimmäisenä viikonloppuna on perinteinen pyhäinpäivän reissu Dekolla. Tällä kertaa samalle viikonlopulle tuli muutakin ohjelmaa: Diversnight 3.11.2018.

Diversnight-tapahtumassa ideana on se, että ympäri maailman järjestetään tapahtumia, joiden tavoitteena on saada mahdollisimman suuri määrä sukeltajia pinnan alle samaan aikaan. Tänä vuonna H-hetki oli vuosiluvun mukaan kellonaika 20:18.

H2O:n porukkaa vietti Diversnightia Kiskon louhoksella. Sukeltamisen lisäksi ohjelmassa oli puuhailua pinnan päällä. Illan pimetessä ihailtiin kurpitsalyhtyjä ja sukelluksen jälkeen sukeltajat palkitsivat itsensä onnistuneesta suorituksesta nauttimalla herkkuja.

teksti ja kuvat: Sanna Paukku

PYHÄINPÄIVÄ DEKOLLA

H2O:n pyhäinpäivän reissun tunnelma tiivistettiin someen näin:

Happy Halloween! Perinteinen halloween-reissu on hyvässä vauhdissa! Oltiin kolmella sukelluspaikalla (9 sukeltajaa ja 7 matkustajaa); nyt ovat lämpimät saunalöylyt vuorossa ja sen jälkeen seuraa Hannan mahtavat ruoat!

Hylky-Jukka ei löytynyt, ritarit on lyöty, juttu luistaa, otsalamput ovat käytössä, räpylä kadotettu ja löydetty (kehäetsintää 49 min).

Teksti: Marina Andersson

MARRASKUU-JOULUKUU

LAITESUKELLUSKOKEILU 7.11.2018

H2O:ssä järjestettiin vuoden aikana kolme laitesukelluskokeilua keskiviikon allasvuoroilla. Suurin osallistujamäärä oli marraskuun tapahtumassa, jossa oli yksitoista osallistujaa.

Sukelluskokeilu on hyvä tapa tutustua sukellukseen. Siinä pääsee kokeilemaan, tuntuuko laji omalta ja herääkö kiinnostus varsinaiselle laitesukelluskurssille osallistumiseen. Kokeiluun sisältyy teorialuento, lyhyt opastus sukelluslaitteen käyttöön ja valvottu sukelluskokeilu kouluttajan johdolla uima-altaassa.

SYYSKOKOUS JA PIKKUJOULUT

Sukellusseuran syyskokous pidettiin lauantaina 24.11.2018 Lauttasaaressa. Kokouksen puheenjohtajana toimi Helena Jaatinen.

Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, mm. toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2019, sekä valittiin johtokuntaan uudet jäsenet erovuorossa olevien tilalle. Vuoden sukeltajaksi 2018 nimettiin Marcin Dobrucki ja kunniamaininnan junioreista sai Carla Brander, joka on Dekoreissuilla ollut aktiivinen tiskaaja.

Kokouksen jälkeen pikkujoulut jatkuivat pitkälle aamuyön puolelle. Syyskokouksessa ja pikkujouluissa oli illan aikana paikalla yhteensä kolmisenkymmentä seuran jäsentä. Kiitokset kaikille tilaisuuden järjestelyistä vastanneille sekä osallistujille!

VUODEN VIIMEINEN SUKELLUS PORKKALASSA

Uudenvuoden aatonaattona oli Sukellusseura Nousun tapahtuma Porkkalan keittokatoksella ja mukana oli myös pari H2O:laista. Mentiin veteen mökkirannasta ja sukellettiin vajaan tunnin verran pohjaa tutkien. Ei näkynyt mitään ihmeellistä, mutta tulipahan tehtyä vuoden loppuun vielä tämäkin sukellus. Kylmä ehti tulla, kun veden lämpötila oli vain kaksi astetta.

VUODEN SUKELTAJA

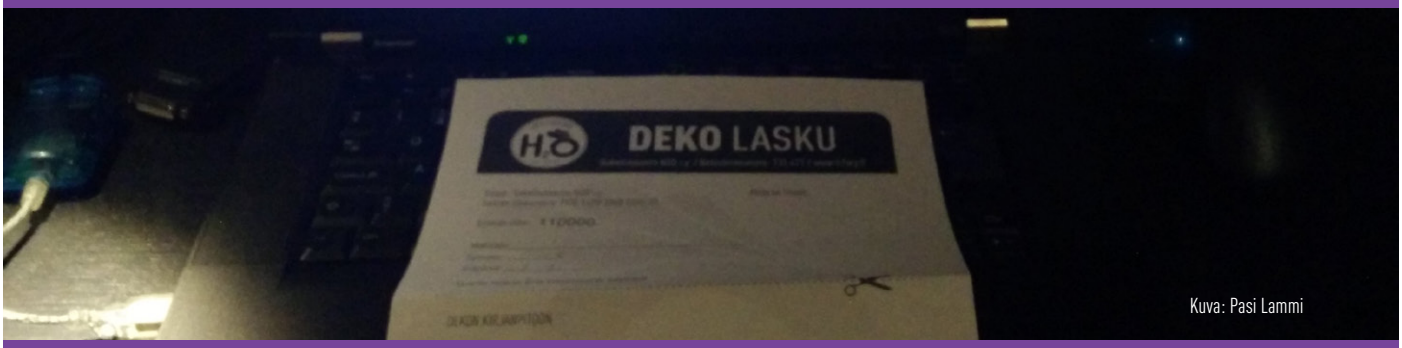
It was very unexpected, and quite an honor, to receive the "Diver of the Year" recognition at the end-of-year meeting. So what exactly does "Diver of the Year" do? Do I spend all my free time in the water? Not really, although there are times when my gear doesn't have time to dry up properly.

I started diving in 2002, but back then it was a few dives a year abroad. Later things started to accelerate, and at some point I found myself organizing a lot of weekly dive trips with friends, leading to Harski coining the name "M-Tours" (meaning "worst possible conditions, but pretty fun dive"). In 2011 I earned my Instructor rating, and diving slowly became more of a lifestyle than hobby. It's the quicksand cliché; the more you do, the deeper you sink. Although I only joined H2O in 2016, I quickly became involved in teaching courses, and other club activities. Now, in 2019, I spend my time teaching for three different agencies and two clubs, fixing dive gear, being a chairman of CNNd ry club, working on various diving projects and in spare time, going on dive holidays.

A friend of mine once said that I am a bit of a rottweiler in that once I bite onto something, I don't let it go. I am privileged in that I have a lot of freedom to choose what I bite into. I like to think that now I am able to not only to enjoy the diving lifestyle, but also contribute to it. Thank you very much for the nomination, and your votes, I will do my best to live up to the name of the diver of the year.

Marcin Dobrucki

JAOSTEN
ESITTELY

Kuva: Pasi Lammi

HALLINTO JA TALOUS

Vuosi 2018 oli seuran 39. toimintavuosi. Vuoden aikana seuran johtokunta kokoontui viisi kertaa. Seuran kevätkokous järjestettiin 20.4.2017 ja syyskokous 18.11.2017. Toiminnantarkastajina toimivat Henrik Johansson ja Risto Sajaniemi sekä varatoiminnantarkastajana Helena Jaatinen.

Seuran johtokuntaan vuonna 2018 kuuluivat:
Sanna Paukku, puheenjohtaja
Juho Marjakuusi, varapuheenjohtaja
Aki Heinonen, rahastonhoitaja
Mari Marjakuusi, sihteeri
Richard Eller, jäsen
Hanna Eskolin, jäsen
Pekka Palonkorpi, jäsen
Martti Muona, jäsen
Timo Karonen, varajäsen
Hanna Malinen, varajäsen

Vuotta 2018 leimasi yleisesti toiminnassa edellisten vuosien tapaan tarkka talousseuranta. Kustannuksia aiheutti vielä tällekin vuodelle edellisenä vuonna aloitettu sukellustukialus Dekon konehuoneremontti, jonka vuoksi Deko jouduttiin telakoimaan keväällä 2018 muutamaksi viikoksi potkurinakselin ja -tunnelin töitä varten. Samassa yhteydessä tehtiin runkokatsastus, joten seuraavina vuosina ei pitäisi olla tarvetta Dekon telakoinnille.

Uimahallivuorojen kulut ovat yksi merkittävä kuluerä sukellusseuran toiminnassa. Vuoden 2018 aikana keskiviikon hallivuoro jatkui ennallaan, samoin junnujen lauantaivuoro.

Tiukkaa talouttamme hieman helpotti Helsingin kaupungilta saatu toiminta- ja tilankäyttöavustus 2.685 € sekä alivuokralaisemme kaasuntäyttöaseman yhteydessä. Lisäksi seuran koulutustoiminta oli vuoden aikana aktiivista ja kursseista jäi jonkin verran tuottoja seuran toimintaan.

Tällä hetkellä seuran talous on muutaman viime vuoden kuluista huolimatta terveellä pohjalla, mikä mahdollistaa toiminnan ylläpitämisen nykyisellä tasolla. Vuosina 2016-2018 toteutetut isot investoinnit (uusi kompressori täyttöasemalle 2016 ja sukellustukialuksen konehuoneremontti 2017-2018) ovat olleet suuria kulueriä seuran toiminnassa, ja nämä pystyttiin toteuttamaan aiempien vuosien tiukan taloudenpidon johdosta. Vuodesta 2019 alkaen seuraaville vuosille ei ole tiedossa vastaavia suurempia investointeja.

Vuodesta 2018 alkaen seura siirtyi käyttämään Helsingin Seudun Osuuspankin tilejä ja Nordean tilit lopetettiin.

H2O:n jäsenmäärä laski vuoden aikana noin 10%:lla. Vuoden 2018 lopussa seurassa oli 160 jäsentä, joista naisia 24%.

JUNNUTOIMINTA

H2O:n junioritoiminnan vuosi 2018 lähti käyntiin lauantaina 13.1.2018 tuttuun aikaan ja paikkaan Helsinginkadun uimahallissa. Kevätkaudella harjoituksia jatkettiin aiemman mukaisesti kahdessa eri ryhmässä kahdella eri radalla. Saimme kevään aikana toteutettua pari laitesukelluskoikeilua, jollaiseen myös lopetimme kevätkauden lauantaina 19.5.2018.

Syksyllä toimintaa oli tarkoitus jatkaa aiempaan malliin, kunnes ikäväksemme saimme kuulla, että Urheiluhallit ovat laajentaneet uimahalliensa aukioloaikoja, eikä aiemmin käytössämme ollutta kahta rataa ollut enää saatavilla. Aiemmin Helsinginkadun uimahallin lauantain aukioloaika oli myös mahdollistanut sen, että saimme koko altaan omaan käyttöömme harjoitusten viimeiseksi puoleksi tunniksi uimahallin mennessä kiinni muilta asiakkailta. Tämä taasen mahdollisti meille erinäiset pelit ja laitesukelluskokeilut.

Onneksemme kuitenkin meille löytyi edes yksi rata harjoituskäyttöön, sillä kuulopuheiden perusteella kaikille harrastusryhmille ei löytynyt enää ollenkaan hallivuoroa aiempaan tapaan. Harjoitustilan supistuminen tarkoitti kuitenkin erilaisten pelien vähenemistä ja toisaalta myös laitesukelluskokeilujen poistumista listalta. Lisäksi hyvin monelle junioritoiminnasta kiinnostuneelle tiedustelijalle joutui syksyn aikana sanomaan, ettemme ainakaan toistaiseksi voi ottaa mukaan uusia junioreita, sillä yhdellä radalla harjoittelemisesta olisi tullut muutoin liian ahdasta - jo pitkään toiminnassa mukana olleille junioreille haluttiin taata riittävä harjoitustila. Harjoitustilan supistumisen lisäksi syyskauden aikana harmitusta aiheutti myös ongelmallinen hallikorttitilanne, sillä hallikorttien tilausten kanssa oli suuria haasteita. Haasteita ei toistaiseksi ole saatu täysin voitettua, mutta asiassa on onneksi edetty.

Iloksemme saimme kuitenkin huomata, ettei harjoitustilan supistuminen vähentänyt harjoitusintoa. Koska erilaiset pelit ja laitesukelluskokeilut jäivät syksyllä pois harjoituksista, tuli harjoituksista aiempaa kovempia ja kaksi erillistä ryhmää yhdistyi käytännössä yhdeksi ryhmäksi. Loistavasti kuitenkin niin sanottu pienempien ryhmä pysyi menossa mukana, ja tarvittaessa yhtäkin rataa saatiin jaettua isompien ja pienempien ryhmien eri harjoituksiin. Kaikilta junioreilta oli syyskaudella nähtävissä myös hienoa kehitystä muun muassa hengenpidätyksen ja pituussukelluksen suhteen - aiempaa "totisemmat" treenit näyttävät tehneen tehtävänsä! Katsotaan, milloin Tatun hengenpidätysennätys selätetään jonkun juniorin toimesta - kaukana siitäkään ei ole oltu.

Kiitos aktiivisesti syksyn aikana käyneille junioreille ja juniori-senioreille Aamokselle, Iirikselle, Iljalle, Lotalle, Noalle, Pietarille ja Vesterille - toivottavasti olette mukana aktiivisesti toiminnassa myös vuoden 2019 aikana! Kiitos myös aiemmin aktiivisesti H2O-junioritoiminnassa mukana olleille junioreille ja ohjaajille.

Maiju Haanpää
Junioritoiminnan vastaava

Kuva: Pasi Lammi

ALLASVUOROT

Sukellusseura H2O:n toimintaan kuuluvat olennaisena osana uimahallivuorot, joilla jäsenistö käy uimassa ja harjoittelemassa sukellustaitoja. Ympärivuotinen harjoittelu on tärkeää taitojen ylläpitämiseksi.

Säännölliset hallivuorot ovat seuran jäsenille kuntoilun ja taitoharjoittelun lisäksi myös mahdollisuus pitää yhteyttä toisiinsa ja viettää jäsenistön kesken aikaa yhdessä altaalla silloin kun avovesissä sukeltaminen on vähäisempää.

Junnuille on ollut oma uimahallivuoro, jolla on järjestetty säännöllistä ja ohjattua toimintaa. Aikuisjäsenten osalta harjoittelu allasvuoroilla perustuu joko seuran omaan koulutukseen tai jäsenten omaehtoiseen harjoitteluun, laitteilla tai ilman. Seuran toimesta pyritään mahdollisuuksien mukaan järjestämään myös yhteisiä avoimia tapahtumia altaalla.

Keväisin ja syksyisin allasvuoroilla järjestetään koulutuksia, kun sukelluskurssilaiset ovat kouluttajien kanssa altaassa harjoittelemassa kurssien taitosuoritteita ennen avovesisukelluksia.

Vuonna 2018 Sukellusseura H2O:lla oli jäsenistölle Helsingin Urheilutalolla kaksi allasvuoroa viikossa, keskiviikkona kaikille avoin vuoro ja lauantaina junnujen oma vuoro.

Uimahallivuorojen kustannuksista seura on maksanut osan itse ja lisäksi Helsingin kaupungilta on saatu tukea vuorojen järjestämiseen.

Hallivuorot Helsinginkadulla talvikaudella (syyskuu-toukokuu)
Keskiviikkoisin klo 20.30-22.00 (vuoro kaikille seuran jäsenille)
Lauantaisin klo 18:00-19:00 (junnujen vuoro)

TIEDOTUS

H2O:n uuden ilmeen jalkauttamista ja markkinointia on jatkettu vahvasti vuonna 2018.

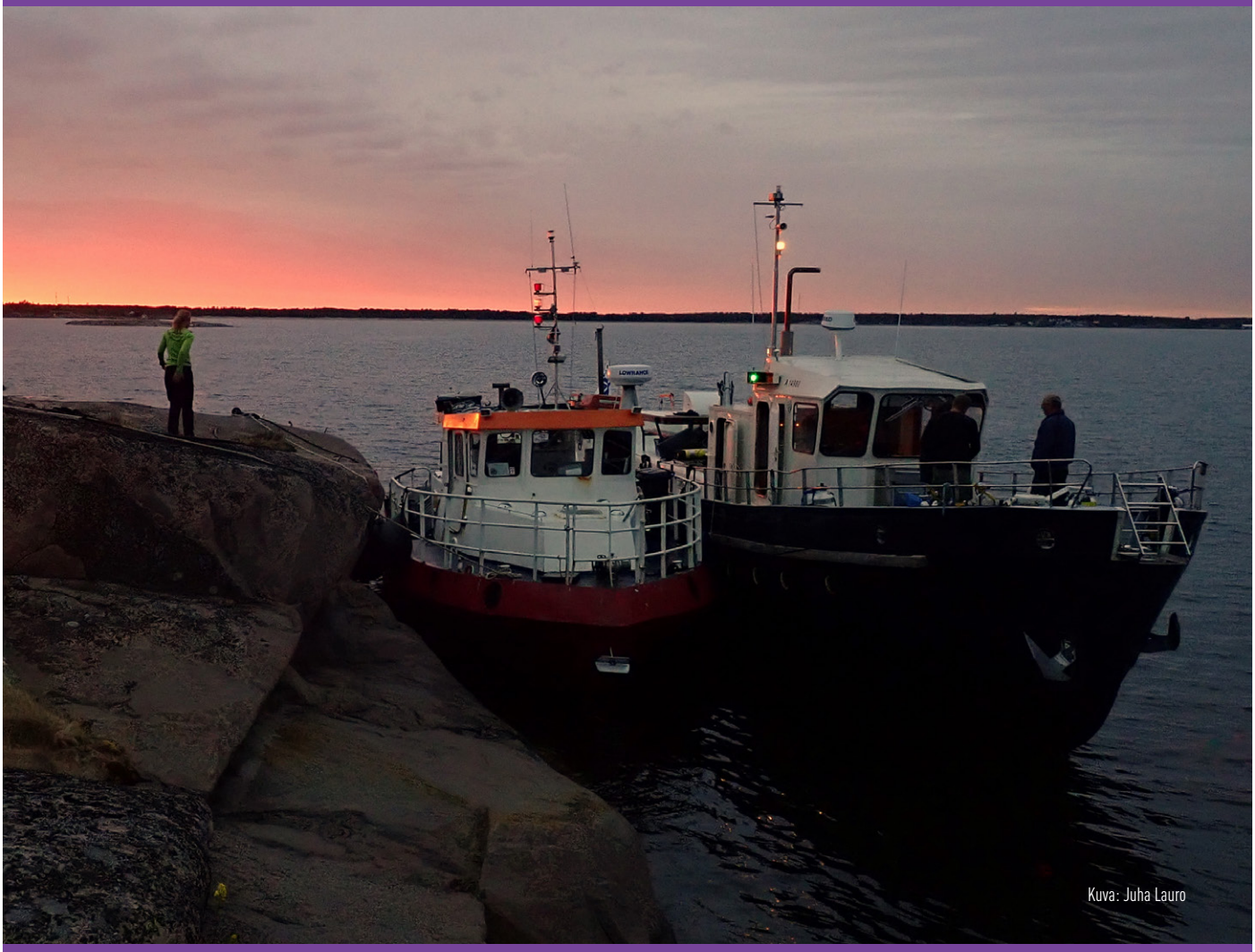
Kuva: Sanna Paukku

DEKO

Tukialus Deko telakoitiin alkukesästä peräsimen korjaustöiden vuoksi. Myös ankkurivinssi huollettiin. Tästä syystä kausi päästiin aloittamaan hieman tavallista myöhemmin.

Kauden aikana Deko liikkui sukellustoiminnan merkeissä Herttoniemenrannan ja Utön välisillä vesialueilla. Ahvenanmaalle suunniteltu leiri ei toteutunut, toisin kuin kalenteriin merkityt meriarkeologia, junnutoiminta, Saaristomeri ja Utö.

Leirisesongin ulkopuolella tehtiin myös ilta- ja viikonloppureissuja. Kausi päätettiin tänäkin vuonna Pyhäinpäivän reissuun.

Kuva: Juha Lauro

MERIARKEOLOGIAJAOS

H2O:n meriarkeologiajaos oli vuoden 2018 aikana monessa mukana.

Keväällä jaoksen edustajat tekivät museo- ja messumatkan Tukholmaan. Matkan tuloksia sekä meriarkeologiajaoksen toimintaa esiteltiin seuran jäsenillassa.

Vedenalaisia kohteita tutkittiin leirillä, joka toteutettiin juhannuksen jälkeisellä viikolla Hangon vesillä.

Leiriviikon aikana sukellettiin entuudestaan tiedossa olleilla kohteilla, mutta joita ei oltu käyty tarkemmin läpi vuosiin. Oikukkaat tuulet estivät toteuttamasta kaikkia tutkimussuunnitelmia.

Elokuun alussa H2O:n edustajia oli mukana Tohmajärvellä yhdessä Helsingin kaupungin urheilusukeltajien kanssa järjestetyllä sisävesileirillä. Leirin kenttätöitä johti meriarkeologi Harry Alopaeus.

Kenttätöiden täydennykseksi meriarkeologiajaos etsi haaksirikkoihin ja hylkyihin liittyviä tietoja kirjastoista ja arkistoista sekä teki karttatutkimusta. Taustatutkimusten aineistoa hyödynnetään mahdollisuuksien mukaan vuoden 2019 toiminnassa.

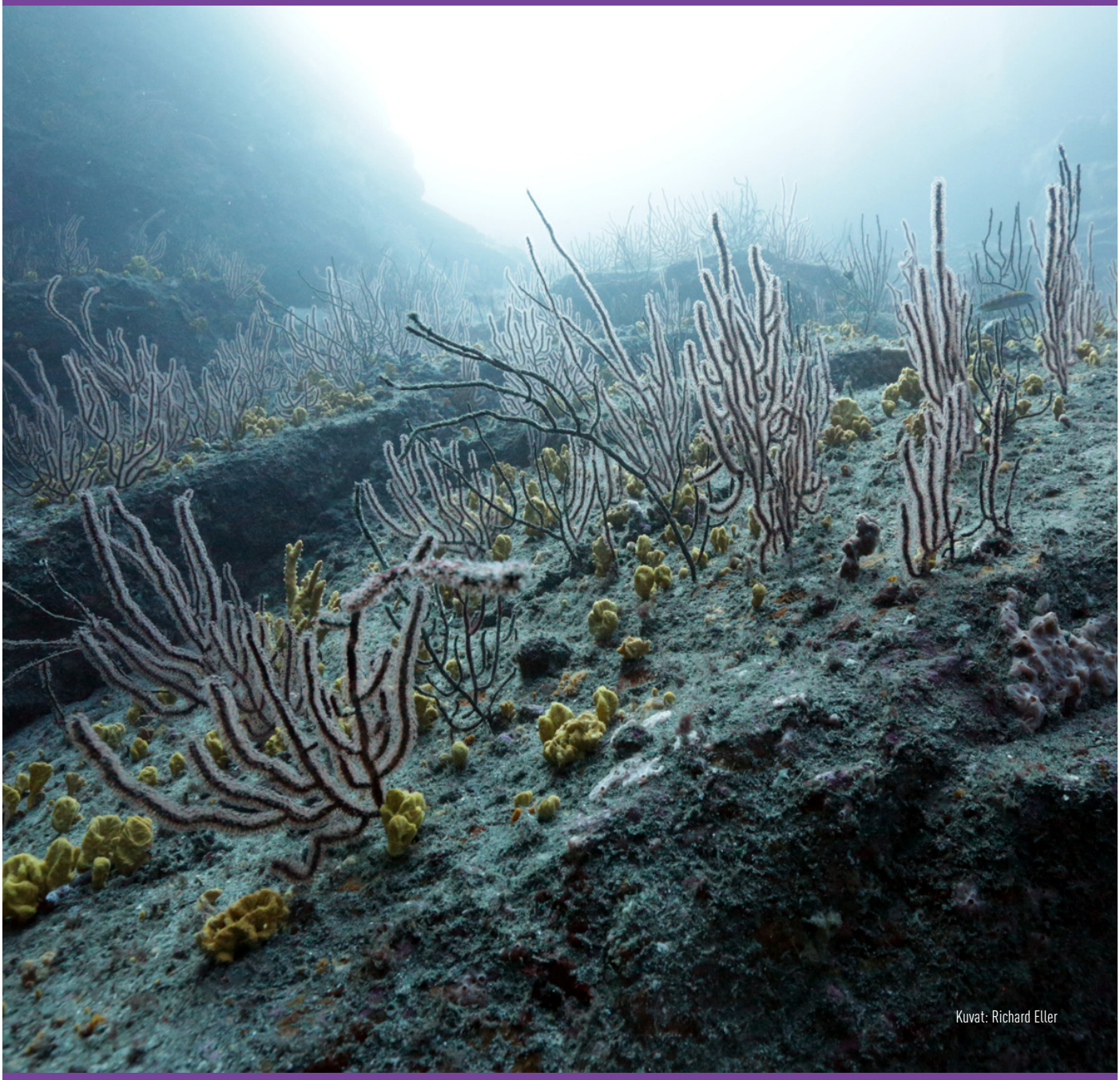
Kuva: Pasi Lammi

KAASURINKI JA TÄYTTÖKALUSTO

Vellikellontiellä sijaitseva täyttöaseman palvelee seuralaisia tarjoten mahdollisuuden täyttää ilmaa ja seoskaasuja. Täyttöasemalla kaasuringin jäsenet pitävät vuorollaan kahdesti viikossa täyttövuoroja, joille kaikki jäsenet ovat terve-tulleita täyttämään pullonsa. Kaasurinkiin pää-see liittymään hankkimalla sopivan koulutuksen kompressorin käyttöön ja tarvittavien kaa-sujen käsittelyyn. Seuran kouluttajat järjestävät tarvittaessa kursseja ja perehdyttävät uudet kaasu-rinkiläiset. Kaasurinkiläisillä on mahdollisuus käyttää täyttöaseman omien aikataulu-jensa mukaan ja jäsenyys onkin ehdoton aktiiviselle sukeltavalle.

Vuotta 2018 väritti seuran kompressorin valitettava rikkoontuminen kesken kiivaan sukellus-kauden. Vian selvittäminen ja korjaaminen vei useita viikkoja. Tällä aikaa täyttöihin saatiin tukea naapuriseura CNNd:n taholta sekä kompressorin toimittaneen yrityksen tarjoamasta lainakompressorista.

Haasteista huolimatta vuoden aikana seuran omaa kompressoria käytettiin 117 tuntia, mikä tarkoittaa yli 700 täytettyä säiliötä. Lisäksi nitroxin ja trimixin valmistukseen käytettiin noin
230 000 litraa happea ja 90 000 litraa heliumia.

Kuvat: Richard Eller

H2O VIVA!

H2O VIVA! on Sukellusseura H2O ry:n video- ja valokuvausjaos. Jaoksella on sekä itsenäisiä tapahtumia että yhteistoimintaa muiden jaosten kanssa.

Vuonna 2018 toimintaa on hieman varjostanut vetäjän putkiremontti, mutta silti mukaan on mahtunut mm. seuraavaa:
- kuvauskokemusten jakamista Dekolla
- kuvausta Saksan ja Puolan kaivoksissa, jopa uraanikaivoksessa
- Borstön leirillä St. Mikaelin kuvaus ja 3D-mallintaminen
- kuvausta Teneriffalla ja Maltalla
- Introsukellusten kuvausta uima-altaalla

Kuva: Sanna Paukku

KOULUTUSTOIMINTA

Vuonna 2018 H2O:ssa järjestettiin perinteiseen tapaan useita kursseja.

Vuosi alkoi laitesukelluskokeilulla Helsinginkadun uimahallilla 17.1.

Laitesukelluksen peruskurssi aloitettiin helmikuussa ja allasharjoitukset pidettiin Helsinginkadun uimahallin keskiviikkovuoroilla maalis-toukokuussa. Kurssin päättyi avovesiviikonloppuun Porkkalan Vetokannaksella 9.-10.6. Kurssilla oli 10 osallistujaa ja vastuukouluttajana oli Marcin Dobrucki.

Laitesukelluksen peruskurssin yhteydessä järjestettiin kuivapukukurssi, jolla oli kaikkiaan 10 osallistujaa, joista kahdeksan kevään 2018 laitesukelluksen peruskurssilaisia ja kaksi muita seuran jäseniä.

Kesäkauden koulutuksen kuului laitesukelluksen jatkokurssi, jolle osallistui kolme henkilöä. Vastuukouluttajana oli Perry Suojoki. Kurssin avovesisukelluksia tehtiin heinäkuussa sukellustukialus Dekolla.

Syyskaudella järjestettiin kaksi laitesukelluskokeilua, ensimmäinen syyskuussa ja toinen marraskuussa.
Kaikkiaan vuosi 2018 oli aktiivinen koulutusvuosi. Koulutusvastaavana toimi Pasi Lammi.

SUKELLA HYVÄSSÄ SEURASSA